

CLAUDE VIVIER: LONELY CHILD

Bel enfant de la lumière dors, dors, dors, toujours dors.
Les rêves viendront, les douces fées viendront danser avec toi.
Merveille, les fées et les elfes te fêteront, la farandole joyeuse t'enivrera.
Ami.
Dors, mon enfant, ouvrez-vous portes de diamant, palais somptueux,
Mon enfant, les hirondelles guideront tes pas.
Kuré nouyazo na-oudè waki nannoni eudou-a.
Dors, mon enfant.
Dadodi yo rrr-zu-i yo a-e-i dage dage da è-i-ou dage dage ou-a-è dagè dadoudè dagè dagè dagè na-
ou-è ka jadè-do yanousè mayo rès tè de-i-a wè nanoni nowi i-è ka.
Les étoiles font des bonds prodigieux dans l'espace, temps, dimensions zébrées de couleurs.
Les temps en paraboles discutent de Merlin, les magiciens merveilleux embrassent le soleil d'or,
Les acrobates touchent du nez les étoiles pas trop sages, les jardins font rêver aux moines mauves.
Reves d'enfant, donnez-moi la main et allons voir la fée Carabosse, son palais de jade sis au milieu
des
Morceaux de rêves oubliés déjà flotte éternellement.
Oh reine des aubes bleues donne-moi s'il te plaît l'éternité.
Oh Reine.
Koré noy Tazio.
Koré kore Tazio Tazio Tazio.
Koré noy na-ou yasin kè.
L'héliante douce dirige vers les étoiles l'énergie sublime, Tazio, la langue des fées, tu la parleras
Et tu verras l'amour, Tazio, tendrement tes yeux verts, puiseront dans les lambeaux de contes
surannés pour en créer un vrai le tien, Tazio, donne-moi la main, Tazio, Tazio, et l'espoir
Du temps, du temps.
Hors temps apparaît mon enfant, les étoiles au ciel brillent pour
Toi, Tazio, et t'aiment éternellement.

VERTALING

Mooi kind van het licht slaap, slaap, slaap, slaap altijd.
Dromen zullen komen, lieve feeën zullen met je komen dansen.
Verwonder je, de feeën en de elfen zullen je feestelijk onthalen, de vrolijke farandole zal je
bedwelmen.
Vriend.
Slaap, mijn kind, open u, diamanten poorten, weelderige paleizen,
Mijn kind, de zwaluwen zullen je stappen begeleiden.
Kuré nouyazo na-oudè waki nannoni eudou-a.
Slaap, mijn kind.
Dadodi yo rrr-zu-i yo a-e-i dage dage da è-i-ou dage dage ou-a-è dagè dadoudè dagè dagè dagè na-
ou-è ka jadè-do yanousè mayo rès tè de-i-a wè nanoni nowi i-è ka.
De sterren maken fantastische sprongen in ruimte, tijd, dimensies in kleuren gestreept.
De tijden bespreken Merlijn in gelijkenissen, wonderbaarlijke tovenaars kussen de gouden zon,
De acrobaten raken de niet al te wijze sterren met hun neus, de tuinen laten de mauve monniken
dromen.
Kinderdromen, geef me je hand en laten we de fee Carabosse gaan zien, haar jade paleis in het
midden van de
Stukken van reeds vergeten dromen blijft eeuwig zweven.
O koningin van blauwe dageraad, geef me alsjeblieft de eeuwigheid.
O koningin.
Kore noy Tazio.
Kore kore Tazio Tazio Tazio.
Kore noy na-ou yasin kè.
De zachte gentiaan stuurt de sublieme energie naar de sterren, Tazio, je zult de taal van de feeën
spreken
En je zult liefde zien, Tazio, teder zullen je groene ogen putten uit de flarden van gedateerde verhalen
om een echte van jou te maken, Tazio, geef me je hand, Tazio, Tazio, en de hoop
Van de tijd, de tijd.
Buiten de tijd verschijnt mijn kind, de sterren aan de hemel schijnen voor
Jou, Tazio, en houden voor altijd van je.